

Anansi e la saggezza / Anansi og Anansi og visdommen

III nivå 3
© italiensk / bokmål
■ Laura Pighini
■ Wiehan de Jager
■ Ghanaian folktale

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkес i Norge.

Overrett av: Wiehan de Jager
Illustrert av: Wiehan de Jager
Skrevet av: Ghanaian folktale
visdomme

Anansi e la saggezza / Anansi og

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

https://creativecommonsmonks.org/licenses/by/3.0/deed.no
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

Tanto tempo fa, la gente non sapeva niente. Non sapeva piantare il grano o tessere panni o costruire attrezzi di metallo. Il dio Nyame, lassù nel cielo, possedeva tutta la saggezza del mondo. La teneva al sicuro in un vaso di argilla.

...

For lenge, lenge siden visste ikke folk noen ting. De visste ikke hvordan man dyrket jorda, de kunne ikke veve tøy eller lage redskaper av jern. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all verdens visdom. Han gjemte den i en leirkrukke.

Il vaso si ruppe in mille pezzi. La saggezza si sparse ovunque, libera di essere condivisa con tutti. Ed è così che la gente imparò ad allevare, coltivare, tessere, costruire attrezzi di metallo e tutte le altre cose che la gente ora sa fare.

...

Den gikk i tusen knas på bakken. Da ble det fritt for alle å dele visdommen. Og slik lærte folk å dyrke jorda, veve klær og lage redskaper av jern, og alle de andre tingene folk vet hvordan de skal lage.

En dag bestemte Nyame seg for å gi krukka med visdom til Anansi. Hver gang Anansi så i krukka leerte han noe nytt. Det var spennende!

...

Un giorno, Nyame decise che avrebbe dato il vaso d'argilla ad Anansi. Ogni volta che Anansi guardava dentro il vaso, imparava qualcosa di nuovo. Era così emozionante!

Anansi ble så sint at han kastet krukka ned fra treet. Visdommen, men nå var sonnen min lureren enn meg!“ Snart var han oppet i toppen av treet. Men så stusset han og tenkte: „Det var jo jeg som skulle ha all denne

...

giù dall'albero.“ Anansi si arrabbiò così tanto, che lanciò il vaso di me!“ Anansi si arrabbiò così tanto, che lanciò il vaso tutta la saggezza e qui mio figlio è stato più intelligente poi si fermò e rifletté: „dovrei essere l'unico ad avere

Anansi, avido, pensò: "Terrò il vaso al sicuro in cima ad un albero alto. Così potrò averlo tutto per me!" Srotolò una lunga corda, la legò intorno al collo del vaso e poi se la legò allo stomaco. Iniziò ad arrampicarsi sull'albero, ma era difficile salire in cima con il vaso che gli urtava le ginocchia continuamente.

...

Grådige Anansi tenkte: "Jeg gjemmer krukka i toppen av et høyt tre. Sånn kan jeg ha den helt for meg selv!" Han spant en lang tråd, bandt den rundt leirkrukka og knyttet den om livet. Og begynte å klatre. Men det var vanskelig å klatre i treet med krukka som slo borti knærne hans hele tiden.

Per tutto il tempo, il figlio giovane di Anansi era rimasto sotto l'albero e ad osservare. Chiese: "Non sarebbe più facile arrampicarsi se legassi il vaso sulla tua schiena?" Anansi provò a legare il vaso d'argilla pieno di saggezza alla schiena ed, effettivamente, era molto più facile!

...

Den lille sønnen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. "Hadde det ikke vært lettere å klatre med krukka på ryggen i stedet?" sa han. Anansi prøvde å binde fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og da ble det jo mye lettere.